

**The Abraham Arbesfeld
Kollel Yom Rishon**

Sunday Morning Learning Program for Men

WWW.KOLLELYOMRISHON.ORG

*Masechet Yevamot
in Tanach:
Shedding Light on
Biblical Narratives
Pertaining to
Marriage*

Rabbi Allen Schwartz
ד' טבת תשע"ה • December 28, 2014

1 דברים פרק כה

- (א) כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק והרשיעו את הרשע:
 (ב) והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר:
 (ג) ארבעים יפנו לא יסיף פן יסיף להפתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: ס
 (ד) לא תקום שור בדישו: ס
 (ה) כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה:
 (ו) והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
 (ז) ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי:
 (ח) וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא תפצתי לקחתה:
 (ט) ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו:
 (י) ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: ס

2 רות פרק א

- (א) ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניה:
 (ב) ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניה מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם:
 (ג) וימת אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה:
 (ד) וישאו להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:
 (ה) וימותו גם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאיש:
 (ו) ותקם היא וכלתיה ותשב משדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד ה' את עמו לתת להם לחם:
 (ז) ותצא מן המקום אשר הייתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
 (ח) ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה <יעשה> יעשה ה' עמכם חסד כפאשר עשיתם עם המתים ועמדי:
 (ט) ותן ה' לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
 (י) ותאמרנה לה כי אתך נשוב לעמך:
 (יא) ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים:
 (יב) שבנה בנתי לכך כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
 (יג) הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה לבלתי היות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם כי יצאה בי יד ה':
 (יד) ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לתמותה ורות דבקה בה:
 (טו) ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך:
 (טז) ותאמר רות אל תפגעי בי לעזבך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי:
 (יז) באשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה ה' לי וכה יסיף פי המות יפריד ביני ובינך:
 (יח) ותרא כי מתאמצת היא ללכת אמה ותחדל לדבר אליה:
 (יט) ותלכנה שתיקה עד באנה בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הזאת נעמי:
 (כ) ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
 (כא) אני מלאה הלכתי וריקם השיבני ה' למה תקראנה לי נעמי וילקח ענה בי ושדי הרע לי:
 (כב) ותשב נעמי ורות המואביה כלתה עמה השבה משדי מואב והמה באו בית לחם בתחלת קציר שעורים:

3 רות פרק ד

- (א) ובעז עֲלֵה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהָיָה הַגָּאֵל עִבְרָא אֲשֶׁר דָּבַר בְּעֵז וַיֹּאמֶר סוּרָה שָׁבָה פֹּה פְּלִנִי אֶלְמִנִי וַיִּסַּר וַיֵּשֶׁב:
 (ב) וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אַנְשִׁים מִזְקֵנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שָׁבוּ פֹה וַיֵּשְׁבוּ:
 (ג) וַיֹּאמֶר לְגָאֵל חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאַלְיִמְלֵךְ מְכָרָה נַעֲמִי הַשָּׁבָה מִשָּׂדֶה מוֹאָב:
 (ד) וַאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲגִלָּה אֲזַנְךָ לְאִמֶּר קְנֵה נָגֵד הַיֹּשְׁבִים וְנָגֵד זְקֵנֵי עַמִּי אִם תִּגָּאֵל גָּאֵל וְאִם לֹא יִגָּאֵל הַגִּידָה לִּי
 <וַאֲדַע> וְאָדַעָה כִּי אֵין זוֹלָתְךָ לְגָאֵל וְאֲנִי אֲחַרִּיךָ וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲגָאֵל:
 (ה) וַיֹּאמֶר בְּעֵז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוּת הַמוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת הַמַּת <קְנִיתִי> > קְנִיתָה לְהַקִּים שֵׁם הַמַּת
 עַל נַחְלָתוֹ:
 (ו) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לֹא אוֹכַל <לְגָאֵל> לְגָאֵל לִי פֶן אֲשַׁחֵת אֶת נַחְלָתִי גָאֵל לְךָ אֶתָּה אֶת גְּאֻלְתִּי כִּי לֹא אוֹכַל
 לְגָאֵל:
 (ז) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגָּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל דְּבַר שְׁלֹף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה
 בְּיִשְׂרָאֵל:
 (ח) וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבַעַז קְנֵה לְךָ וַיִּשְׁלַף נַעֲלוֹ:
 (ט) וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְזֻקְנִים וְכָל הָעָם עָדִים אֲתֵם הַיּוֹם כִּי קְנִיתִי אֶת כָּל אֲשֶׁר לְאַלְיִמְלֵךְ וְאֵת כָּל אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחְלוֹן
 מִיַּד נַעֲמִי:
 (י) וְגַם אֶת רוּת הַמּוֹאָבִיָּה אֲשֶׁת מַחְלוֹן קְנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שֵׁם הַמַּת עַל נַחְלָתוֹ וְלֹא יִכָּרֵת שֵׁם הַמַּת מֵעַם
 אַחֲיוּ וּמִשְׁעַר מִקוֹמוֹ עָדִים אֲתֵם הַיּוֹם:
 (יא) וַיֹּאמְרוּ כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְקֵנִים עָדִים יִתֵּן ה' אֶת הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל בֵּיתְךָ כַּרְחַל וּכְלָאָה אֲשֶׁר בְּנוֹ
 שְׁתִּיהֶם אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעֲשֵׂה חֵיל בְּאַפְרָתָה וּקְרָא שֵׁם בְּבֵית לְחָם:
 (יב) וַיְהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פְּרָץ אֲשֶׁר יִלְדָה תְּמָר לַיהוּדָה מִן הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן ה' לְךָ מִן הַנְּעֻרָה הַזֹּאת:
 (יג) וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת רוּת וְתָהִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן ה' לָהּ הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן:
 (יד) וַתֹּאמְרֵנָה הַנְּשִׁים אֶל נַעֲמִי בְרוּךְ ה' אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לְךָ גָּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל:
 (טו) וְהָיָה לְךָ לְמַשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְכֹלְכָל אֶת שִׁיבְתְּךָ כִּי כִלְתְּךָ אֲשֶׁר אֶהְבַּתְךָ יִלְדֶתוּ אֲשֶׁר הִיא טוֹבָה לְךָ מִשְׁבָּעָה
 בָּנִים:
 (טז) וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת הַיֶּלֶד וַתִּשְׁתַּהוּוּ בְּחִיקָה וְתָהִי לוֹ לְאִמָּנָה:
 (יז) וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנוֹת שֵׁם לְאִמֶּר יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי יִשִׁי אָבִי דָּוִד: פ
 (יח) וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת חֲצֹרוֹן:
 (יט) וְחֲצֹרוֹן הוֹלִיד אֶת רֵם וְרֵם הוֹלִיד אֶת עֲמִינָדָב:
 (כ) וְעֲמִינָדָב הוֹלִיד אֶת נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת שְׁלֹמֹה:
 (כא) וְשְׁלֹמוֹן הוֹלִיד אֶת בְּעֵז וּבְעֵז הוֹלִיד אֶת עוֹבֵד:
 (כב) וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת יִשִׁי וַיִּשִׁי הוֹלִיד אֶת דָּוִד:

4 דברים פרק כד

- (א) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעֵלָהּ וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דְּבַר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר פְּרִיִתָּת וְנָתַן
 בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ:
 (ב) וַיִּצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר:
 (ג) וּשְׁנָאָה הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר פְּרִיִתָּת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר
 לְקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה:
 (ד) לֹא יוֹכַל בְּעֵלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁלַחָהּ לְשׁוּב לְקַחְתָּהּ לְהָיִית לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמָאָה כִּי תוֹעֵבָה הוּא
 לְפָנֵי ה' וְלֹא תִחַטֵּא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נַחְלָה: ס

5 ירמיהו פרק ג

- (א) לֹא־מֵר הֵן יִשְׁלַח אִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ וְהָלְכָה מֵאֵתוֹ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר הַיֹּשֵׁב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חֲנוּף תִּחַנַּף הָאָרֶץ
 הַזֹּאת וְאֵת זְנִיתִי רַעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי נָאִם ה':
 (ב) שְׂאִי עֵינֶיךָ עַל שְׂפָיִם וְרָאִי אֵיפֹה לֹא <שְׁכַחְתָּ עַל דְּרָכַי יִשְׁכַּחְתָּ לָּהֶם כְּעַרְבֵי בַמִּדְבָּר וַתִּחַנַּף אֶרֶץ
 בְּזוֹנוֹתֶיךָ וּבְרַעְתֶּיךָ:

- (ג) וַיִּמְנְעוּ רַבִּימָה וּמִלְקִישׁ לֹא הָיָה וּמִצַּח אִשָּׁה זֹנֶה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הַפְּלִים :
- (ד) הֲלוֹא מֵעַתָּה < קִרְאתִי > קָרָאת לִי אָבִי אֲלוֹף נְעָרִי אֵתָה :
- (ה) הַיִּנְטֹר לְעוֹלָם אִם יִשְׁמַר לְנִצְחַת הַנֶּה < דְּבַרְתִּי > דְּבַרְתָּ וּתְעַשִּׂי הַרְעוֹת וּתִוְכַל : פ
- (ו) וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי בִּימֵי יְאֻשִׁיהוּ הַמֶּלֶךְ הִרְאִיתָ אֲשֶׁר עָשְׂתָה מְשֻׁבָּה יִשְׂרָאֵל הֲלָכָה הִיא עַל כָּל הָרַגְבָּה וְאֵל תַּחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן וּתְזוּנֵי שָׁם :
- (ז) וַיֹּאמֶר אַחֲרָי עֲשׂוּתָה אֵת כָּל אֱלֹהֵי תְשׁוּבָה וְלֹא שָׁבָה < וּתְרָא בְּגוֹדָה אַחֲוֹתָה יְהוּדָה : >
- (ח) וַיֹּאמֶר כִּי עַל כָּל אֲדוֹת אֲשֶׁר נֶאֱפָה מְשֻׁבָּה יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְתִּיהָ וְאַתָּן אֵת סִפְרֵי תַחְתִּיהָ אֵלֶיהָ וְלֹא יֵרָאֶה בְּגוֹדָה יְהוּדָה אַחֲוֹתָה וּתְלַךְ וּתְזוּנָן גַּם הִיא :
- (ט) וְהִזְיָה מִקָּל זְנוּתָה וּתְחַנֵּף אֵת הָאָרֶץ וּתְנַאֵף אֵת הָאָבֶן וְאַתָּה הָעֵץ :
- (י) וְגַם בְּכָל זֹאת לֹא שָׁבָה אֵלַי בְּגוֹדָה אַחֲוֹתָה יְהוּדָה בְּכָל לְבָבָה כִּי אִם בְּשִׁקָּר נֶאֱמַר ה' : פ
- (יא) וַיֹּאמֶר ה' אֵלַי צְדָקָה נִפְשָׁה מְשֻׁבָּה יִשְׂרָאֵל מִבְּגוֹדָה יְהוּדָה :
- (יב) הֲלֹךְ וְקִרְאתָ אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה צְפוּנָה וְאַמַּרְתָּ שׁוּבָה מְשֻׁבָּה יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר ה' לֹא אֶפִּיל פָּנַי בְּכֶם כִּי חָסִיד אָנִי נֶאֱמַר ה' לֹא אֲטוֹר לְעוֹלָם :

6) שמואל א פרק כה

(מד) וְשָׂאוּל נָתַן אֵת מִיכַל בַּתוֹ אִשְׁתֵּי דָוִד לְפִלְטִי בֶן לִישׁ אֲשֶׁר מִגְּלִים :

7) שמואל ב פרק ג

- (יב) וַיִּשְׁלַח אַבְנֵי מִלְאָכִים אֶל דָּוִד < תַּחַתוֹ > תַּחַתוֹ לְמִי אָרְץ לֵאמֹר כָּרְתָה בְּרִיתְךָ אִתִּי וְהִנֵּה יָדֵי עַמְּךָ לְהִסָּב אֵלַיךָ אֵת כָּל יִשְׂרָאֵל :
- (יג) וַיֹּאמֶר טוֹב אָנִי אֲכַרְתָּ אֶתְךָ בְּרִית אֵף דְּבַר אֶחָד אֲנֹכִי שְׂאֵל מֵאַתְּךָ לֵאמֹר לֹא תִרְאֶה אֵת פָּנַי כִּי אִם לְפָנַי הִבִּיאָךְ אֵת מִיכַל בַּת שָׂאוּל בְּבִאָךְ לְרִאוֹת אֵת פָּנַי : ס
- (יד) וַיִּשְׁלַח דָּוִד מִלְאָכִים אֶל אִישׁ בִּשְׁתֵּי בָּנֵי שָׂאוּל לֵאמֹר תִּנְהָ אֵת אִשְׁתִּי אֵת מִיכַל אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי בְּמֵאָה עֲרָלוֹת פְּלִשְׁתִּים :
- (טו) וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתֵּי וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁ מֵעַם פְּלִשְׁתִּים בֶּן < לוֹשׁ > לִישׁ :
- (טז) וַיִּלְךְ אֶתָּה אִשָּׁה הַלֹּוֹךְ וּבָכָה אַחֲרֶיהָ עַד בַּחֲרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לָךְ שׁוֹב וַיָּשׁוּב :

8) מלכים ב פרק ב

- (א) וַיְהִי בְּהַעֲלוֹת ה' אֵת אֱלֹהָיו בְּסַעֲרָה הַשָּׁמַיִם וַיִּלְךְ אֵלֶיהוּ וְאֵלִישָׁע מִן הַגִּלְגָּל :
- (ב) וַיֹּאמֶר אֵלֶיהוּ אֵל אֵלִישָׁע שָׁב נָא פֹה כִּי ה' שְׁלַחְנִי עַד בֵּית אֵל וַיֹּאמֶר אֵלִישָׁע חִי ה' וְחִי נִפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבְךָ וַיִּרְדּוּ בֵּית אֵל :
- (ג) וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר בֵּית אֵל אֶל אֵל אֵלִישָׁע וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִדְעָתָה כִּי הַיּוֹם ה' לָקַח אֵת אֲדֹנָיְךָ מֵעַל רֵאשֶׁךָ וַיֹּאמֶר גַּם אָנִי יִדְעָתִי הַחֲשׂוֹ :
- (ד) וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיהוּ אֵלִישָׁע שָׁב נָא פֹה כִּי ה' שְׁלַחְנִי יְרִיחוֹ וַיֹּאמֶר חִי ה' וְחִי נִפְשְׁךָ אִם אֶעֱזָבְךָ וַיָּבֵאוּ יְרִיחוֹ :